Napsal uživatel Honza Dobiáš
Středa, 18 Duben 2012 20:08

Čeština má takový speciální výraz „ aprílové počasí“ a něco podobného stihlo první čtvrtek v dubnu. Na jednu stranu se rozsvítilo sluníčko - uzdravila se Rejka a od prosince poprvé přišla do Music City. Přišla se svým mužem Pepou a taky se svým fotoaparátem. Na druhou stranu se otevřela nebesa, pršelo (na horách prý i sněžilo) a choroba vyřadila ze semifinále Strunovrat. Spoustě lidí nebylo na chodníku od metra vidět do tváře, protože

ji schovával deštník, a zima byla taková, že Kytka zavřela i okno v sále, kde se soutěžilo.

Pravidelní moderátoři Bublina s Belmondem tak dostali do práce jen čtyři soutěžící a o to víc museli připomínat divákům, kteří zatím stále rozhodují o finalistech podle toho, které písničky se jim nejvíc líbily, aby zaškrtali jen šest skladeb ze šestnácti, které uslyší, protože méně nebo více zaškrtnutých by vyřadilo celý hlasovací lísek a to by byla škoda.

Startovací kapelou byla plzeňská **Alternativa**. Jak je v kraji zvykem, během let překopala svou původní sestavu, ale pokud se přitom jednotliví muzikanti nějakým nedopatřením neznenávidí, hudební scéně to zas až tak na škodu není. Ze zakládající sestavy z roku 2000 zůsta

l jen kontrabasista Luděk Schmoll. Výrazným členem Alternativy se stala Teres Brejchová s houslemi a silným hlasem a dalšími současnými členy jsou Petr Soukup (kytara) a Karel Krakonoš Kyncl (kytara, mandolína). Už úvodní *Modlitba slabých* dala jasně najevo, že Alternativa sází na zajímavé texty a další skladby to jen podtrhly. Docela prostý název *Vteřiny*
objasnila Teres ve chvíli, kdy vyšlo najevo, že jde o vteřiny života, písničku

Zbloudilý
uvedli Plzeňáci konstatováním, že není chybou zabloudit, ale chybou je nehledat cestu.

Vystoupení Alternativy bylo slibným začátkem večera, jehož první pokračování patřilo dalším talentům z Plzně. Byli to **Jiří Mucha & Jana Balejová**. Jirku představili moderátoři jako člověka, který vložil do svých písní zkušenosti z bydlení v Německu i v Indii a on naopak pochválil Alternativu, kterou jako kamarády zná už dlouho, ale hrát je slyšel poprvé. První dvě písničky spustili, Jirka s Janou anglicky, ta druhá -
Very Last Day
- byla z repertoáru Petera, Paula a Mary a zbývající dvě byly Jirkovy. O
Strunách stromů
řekl, že je to taková indická píseň o Šumavě a proto je v ní i pár slov v hindštině. Těch se nezalekla ani jeho spoluhráčka, která během vystoupení vystřídala housle a kytaru a svým vystoupením oba potvrdili, že Notování, to je veletrh nadějných muzikantů!

Pětici z Litomyšle, která si v tomto složení říká **Věneband**, už Notování zná dobře. Tatínek-kytarista Josef Věneček komunikuje bezeslovně se svými dcerami Janou, houslistkou a autorkou skladeb, Ivou, která obsluhuje klávesy a hezky zpívá, na křídle souboru stojí Jan Krásný, střídající trumpetu, flétnu a perkuse a všechno drž

í pohromadě rytmická basová kytara Petra Lenocha. Jana skládá velké hudební plochy, naplněné nástroji po okraj a jediný protimluv, který si člověk přitom uvědomuje, je informace, že Jana se stala Osobností Dětské Porty a vůbec, že tyhle dvě dospělé slečny ještě pořád vystupují na Dětské Portě…)*

Posledními soutěžícími byli tři chlapi s dvěma kytarami a jednou bubnovací bednou, které se říká cajon, a doplněnou malými činely. Jmenují se **XXLive** a aby nebylo těch cizích jazyků málo, jeden kytarista se jmenuje Pjeer van Eck, druhý Pietro Zatliani! Jen perkusionista Petr Kamiš zůstal věrný svému občanskému jménu. Ti tři spustili takovou Niagaru rytmu a energie, že rozkývali sedící i stojící publikum a velký potlesk uvítal jejich hosta, Inku Tognerovou, mj. zpěvačku skupiny Šantré, která vyhrála první ročník Notování. Zde, ve druhých dvou písních, způsobila svým projevem, že XXLive výrazně pozměnili svoji hru a předvedli se - a dobře! - i v poněkud jiné hudební poloze… Rozjeté publikum naví

Notování